

לְעִילָא לְעִילָא, יתיר משאר יומין. ועל דא על
 עולת התמיד דייקא. תניא, פתיב בַּחֲנָה (שמואל
 א א) וַתִּתְפַּלֵּל עַל יְיָ, עַל דַּיִקָא, בְּגִין דְּבִנְיָן
 בְּמִזְלָא קַדִּישָׁא תְלִיין, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא וְלִית
 לָךְ מְלָה בְּאוּרֵייתָא, אוּ אֵת זַעִירָא בְּאוּרֵייתָא.
 דְּלֵא רְמִיזָא בְּחֻכְמַתָּא עֲלָאָה, וְתִלְיִין מְנִיָּה תְלִי
 תְלִין רְזִין דְּחֻכְמַתָּא עֲלָאָה, הָדָא הוּא דְכַתִּיב,
 (שיר השירים ה) קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים, וְהָא אֲתָמַר.

רבי יוסי אשפחיה לרבי אבא, דהוה יתיב
 וקארי, האי קרא דכתיב, (תהלים נה) הַשִּׁלְף
 עַל יְיָ יְהִבֵּךְ, עַל דַּיִקָא, דְּהָא מְזוּנֵי בְּמִזְלָא
 תְלִיין. רבי יהודה הוה קארי, (תהלים לב) עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֵלֶיךָ לְעַת מְצֵא. עַל זֹאת
 וְדָאִי. לְעַת מְצֵא, הָא אוּקִימְנָא. אֲבָל לְעַת
 מְצֵא, כְּמָה דְכַתִּיב, (ישעיה נה) דְרָשׁוּ יְיָ בְּהַמְצָאוֹ
 קְרָאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב. דְּבַר אַחַר לְעַת מְצֵא,
 בְּשַׁעֲתָא דְנַהֲרִין נְגִידִין וְאַתְמַשְׁכָּאן, וּמִסְתַּפְּקִי
 אֲבָהֶן, וּמִתְבַּרְכָּאן כְּלָא. רַק לְשִׁטָּף מִים רַבִּים,
 מֵאן שִׁטָּף מִים רַבִּים, דָּא עַמִּיקָא דְּמַבּוּעֵין
 וְנַהֲרִין, דְּמֵאן יִזְכֶּה לִיה, וּמֵאן יִזְכֶּה לְקַרְבָּא
 וּלְסִלְקָא תַּמָּן. הָדָא הוּא דְכַתִּיב בֵּיה, (תהלים לב)
 רַק לְשִׁטָּף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ דְּהָא לָא
 זַכָּאן, וְלֹא יִכְלִין.

רבי יצחק אמר, פתיב (תהלים כז) אַחַת שְׂאֵלְתִי
 מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ וְגו'. זַכָּאִין אֵינּוּן
 צְדִיקֵיָא, דְּכְמָה גְּנִיזִין עֲלָאִין טְמִירִין לְהוּ
 כְּהוּא עֲלֵמָא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא מְשַׁתְּעִשְׁעַ
 בְּהוּ בְּאֵינּוּן עֲלָמִין, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא בְּנַעַם יְיָ,
 וְהָא אֲתָמַר. רְבִי חֲזַקִּיָּה אָמַר מֵהַכָּא, (ישעיה סד)
 עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה
 לוֹ. יַעֲשֶׂה, תַּעֲשֶׂה מִיבְעֵי לִיה. אֲלֵא יַעֲשֶׂה
 וְדָאִי, הֵיִינוּ (ישעיה לח) יוֹסִיף עַל יְמִידָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
 לְהִיּוֹת! אֲלֵא יַעֲשֶׂה וְדָאִי. הֵיִינוּ (שם לח) יוֹסִיף עַל יְמִידָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וְהֵיִנוּ הַשִּׁלְף עַל ה' יְהִבֵּךְ.

לְכוּן אֵת הַלֵּב לְמַעְלָה לְמַעְלָה
 יוֹתֵר מִבְּשָׂאֵר הַיָּמִים. וְעַל זֶה עַל
 עֲלַת הַתְּמִיד דְּוִקָא. לְמַדְנּוּ, כְּתוּב
 בְּחֲנָה (שמואל-א א) וַתִּתְפַּלֵּל חֲנָה עַל
 ה', עַל דְּוִקָא, מִשּׁוּם שֶׁהַבָּנִים
 תְּלוּיִים בְּמִזְלֵי הַקְּדוּשָׁה, כְּמוֹ
 שְׂבָאֲרָנוּ. וְאֵין לָךְ דְּבַר בְּתוֹרָה אוּ
 אוֹת קְטָנָה בְּתוֹרָה שְׁלֵא רְמוּזָה
 בְּחֻכְמָה הַעֲלִינָה, וְתְלוּיִים מִמְּנָה
 תְּלִי תְלִים שֶׁל סוּדוֹת הַחֻכְמָה
 הַעֲלִינָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (שיר ה)
 קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים, וְהָרִי נִתְבָּאֵר.
 רְבִי יוֹסִי מְצָא אֵת רְבִי אֲבָא שְׁהִיָּה
 יוֹשֵׁב וְקוֹרָא אֵת הַפְּסוּק שְׂפָתוֹב,
 (תהלים נה) הַשִּׁלְף עַל ה' יְהִבֵּךְ, עַל
 דְּוִקָא. שְׁהִיָּה מְזוּנֹת תְּלוּיִים
 בְּמִזְלֵי רְבִי יְהוּדָה הִיָּה קוֹרָא, (שם
 לב) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֵלֶיךָ
 לְעַת מְצֵא. עַל זֹאת וְדָאִי. לְעַת
 מְצֵא, הָרִי בְּאֲרָנוּ. אֲבָל לְעַת מְצֵא,
 כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (ישעיה נה) דְרָשׁוּ ה'
 בְּהַמְצָאוֹ קְרָאוּהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוּב.
 דְּבַר אַחַר לְעַת מְצֵא - בְּשַׁעֲ
 שְׁנֵהֲרוֹת שׁוֹפְעִים וְנִמְשָׁכִים,
 וְהָאֲבוֹת נְהַיִים, וְהַכֵּל מִתְבַּרְכִּים.
 רַק לְשִׁטָּף מִים רַבִּים, מִי זֶה
 הַשִּׁטָּף מִים רַבִּים? זֶהוּ עַמְק
 הַנְּחָלִים וְהַנְּהָרוֹת, שְׁמִי יִזְכֶּה לוֹ
 וּמִי יִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב וְלַעֲלוֹת לְשָׁם.
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב בּוֹ, (תהלים לח) רַק
 לְשִׁטָּף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ,
 שְׁהִיָּה לֹא זוֹכִים וְלֹא יִכּוּלִים.

רבי יצחק אמר, פתוב (שם כז) אַחַת
 שְׂאֵלְתִי מֵאֵת ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ
 וְגו'. אֲשֶׁרִיָּהם הַצְּדִיקִים שְׂפָמָה
 גְּנִיזִים עֲלִינָם שְׁמוּרִים לָהֶם
 בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, שְׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ
 הוּא מְשַׁתְּעִשְׁעַ עִמָּם בְּאוֹתָם
 הַעוֹלָמוֹת, כְּמוֹ שְׂבָאֲרָנוּ בְּנַעַם ה',
 וְהָרִי נִתְבָּאֵר. רְבִי חֲזַקִּיָּה אָמַר,
 מִכָּאן (ישעיה סד) עֵין לֹא רָאֵתָה
 אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲפָה לוֹ.
 יַעֲשֶׂה! תַּעֲשֶׂה הִיָּה צְרִיף
 לְהִיּוֹת! אֲלֵא יַעֲשֶׂה וְדָאִי. הֵיִינוּ (שם לח) יוֹסִיף עַל יְמִידָה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וְהֵיִנוּ הַשִּׁלְף עַל ה' יְהִבֵּךְ.